

- בא הורסט פוסט, גרמני. הביא שבועון *quick*, יש בו מאמר של

שטרס מיום האחרון לפני בואו הנה דיבר פוסט עם אדנאור. ביקש למסור לי איחוליו. מצטער מאוד על המשבר, קוין יש לו 1.7 מיליון קונים, 10 מיליון קוראים. יתכן שיבוא הנה בלומנפלד (גרמני) לשכנע את הממשלה לקבל את הסידור.

- בשחים עשרה באה שמוחקה (שלומית לויין) - רוצה פגישה עם סטודנטים אמריקנים, יש כ-400-500. הרצאה באנגלית על שאלת החברה והחינוך בארץ, ביום ג' הבא 2 במרס. הסכמתי ואדבר על ההבדל בין יהדות ישראל והתפוצה, על היחוד של ישראל, ההרצאה ב-8.30 בערב באולם ווייס.

- כתבתי פרק רביעי, "במדינת ישראל המחודשת".

22.2.65, יום ב' כ' אדר א'

בבוקר בא אצלי בש. בועדה המהמדת היחה רוחו נכאה מפני ההנהגות חברי המרכז, הרוב, ביחוד ישראל ישעיהו. מה יהיה עכשיו? חרד לבחירות בהסדרות. ירדנו בבנין שבו היה כוחנו גדול. גדלנו בחיפה, מפני שבבחירות הקודמות היחה לה שם ירידה גדולה והפעם עזרו לנו הערבים. בהסדרות הפקידים היה לנו רוב של 70%, הפעם פחות, בהסדרות אנו עכשיו 55%, אה"ע 17%. מה יהיה בבחירות הבאות? ההצבעה החשאית עזרה לחברים באזור פיתוח ובה"א להצביע לפי מצפונם.

- בצהריים אכלנו אצל השגריר הדני - לכבוד ויגו קופמן ובתו שמחארחים

אצלו. הוזמנו גם שמעון ודיין ונשיהם.

- בחמש לפנות ערב בא אצלי יוסלה רוזנזפט. גרמניה בונה בברגן בלזן בית

לזכרון השואה. יש עוד מצבות על 12 קברים, שבע מצבות נכחדו (היו 19). הכנס

של אנשי ברגן בלזן מהארץ ומחו"ל יתקיים ב-13 ביולי, וב-17 ביולי ארוחה

במלון השרות (התנגדתי לארוחה). בארץ יש 6000 משפחות מברגן. בחו"ל - 7-8000.

בגרמניה אין אף 10 מברגן. מהארץ לא "יורד" אף אחד אססס מעולי ברגן. אני

ביקרתי בברגן בנובמבר 1945.

הספר למזכרת יופיע בשלוש שפות - עברית, אדיה, אנגלית. 500 עמוד בפורמט

גדול. יש בו המון המונות וצילומין. יוסף עוסק ב"ריאל אסטט" באמריקה ובשווייץ

הוא רוצה להקים ספריה שיהיו בה 70,000 ספרים על השואה. אמרתי לו ספריה

זו מן הדין שחיה בירושלים וחלק של הספריה הלאומית. הוא הבטיח עוד להחיעץ

אתי. ישוב הנה באפריל.

- בשש בערב בא אצלי נער בכיתה י' בחיכון רחובות, ש. פלדמן אביו עובד

במכון ויצמן, ביולוג) רוצה לארגן חוגים לפוליטיקה. מחר ירצה אצלם אבא

קובנר. מזמין אותי להרצות. לא הבטחתי עדיין.

אחריו הגיע ברוך פרץ יפה, יליד אנגליה, חושב רודסיה, צייר, צייר מבולים

חמונת ויצמן, חמונתנו זו של זבוטינסקי. עוסק ביוגה. גיסו הוא וישנפולסקי

בפ"ח היה אתי בגדוד.

- אחריו בא אלחנן. מה יהיה? מכונת משרד רוח"מ פועלת במלוא הקיסור.

סנסה מבולבלת, אליעזר שושני וגבתי העליבו אותה. יש לחץ עצום. מה יהיה?

אמרתי לו שאני תחילה אברר עם הליברלים אם הם מוכנים לשנוי משטר הבחירות.

אפרטם כל החומר על עוות הדין. בבחירות להסתדרות לא אשתתף. אחר כך נראה.

נעבור הגשר כשנגיע אליו. סוף סוף יתקיימו בחירות לכנסת, ועוד יש לנו זמן

להחליט. בינתיים הבטיח אלחנן לקיים הארגון.

23.2.65, יום ג' כא' אדר א'

בבוקר עלינו לירושלים. הוזמנו לנשיא לפרידה אולשן מראשות ביח המשפט

העליון לאחר שמלאו שבעים שנה.

אחרי הצהריים בא אצלי (למלון דוד המלך) עוזי בן רוני, סגן עורך

"פי האתון" של הסטודנטים. היה מבני עקיבא שבגיל 18 עבר לשומר הצעיר וחי

בקיבוץ, לפני כשנה עזב הקבוץ והשומר הצעיר והלך ללמוד היסטוריה יהודית

ומדעי המדינה. הביא מקלט לקלוט דברי. רצה לשאול אותי על סיכומי ועידת

מפא"י, בעית גרמניה, הסית מי הירדן, על נוער וחינוך, על הפרשה. אמרתי לו

שלא אדבר על ועידת מפא"י ולא על פעולות ובעיות שבהן מטפלת הממשלה, רק הבעתי

דעתי על בעית גרמניה, שלא חל בה כל שנוי מאז החווכחתי בכנרת עם חירות ואנשי

מפ"מ ואה"ע ושני האחרונים היו אז בקואליציה אבל התנגדו למכירת נשק לגרמניה) -